

LICEMERNA SKUČENOST

Moj život je obesmišljen,
u ovom gradu, u ovom vakuumu.

Prvo sam studirala tehnologiju
pa sam dve godine radila u magacinu
ispod dalekovoda
na periferiji.

Ah,
meni je teško
ne mogu više da živim
isuviše je smoga
u licemernoj skučenosti.

Obećaj mi da ćeš biti uz mene
ljudi su me prevarili
život me je izdao.

Imperativ prisutan u mojim mislima
- Napustiti svet!

Posle maženja u krevetu
u ustajaloj sobi
možemo otići iz grada
preko mosta prema istoku.

U zemlji gde ima sunca
u jednom boljem svetu
u drugačijem životu
tamo su kuće od kartona
i deca žive prašnjava na ulici.

PESME

SINIŠA TUCIĆ

Ah,
ne ostavljam me samu
da ležim u krevetu
ne želim da skončam u ustajaloj sobi
u kutiji punoj birokratije
medicine i industrije.
Ozračena od dalekovoda,
overena na onkologiji
bez crne kose na glavi
ne znam koliko ću živeti,
sa citostaticima
u licemernoj skučenosti.

ZAJEDNIČKO KUVALO

114

Ne želim više ovde da živim
u ljubičastoj baraci
ispod tri drveta.

I stoput smo kuvali kafu
u zajedničkom kuvalu
pravili jedna drugoj frizure
i čekali zajedno nove godine.

Vas tri, četiri, pet
imale ste muževe
a ja sam decu odgajala sama.

Više ništa ne mogu
moj želudac je propao
juče sam vodila dete kod doktora
i posle toga
jedino sam mogla
da se onako ženski
ispovraćam u kuvalo.

1995. smo u njemu
skuvali prvu kafu
posle velike kolone
i zbega.

Tada je zajedničko kuvalo
bilo potpuno novo.

Ovo traje dugo
muž joj je šećeraš
i odsekli su mu nogu.

A ja imam troje dece
a moj muž je otišao na zapad
u sektu
i ostavio nas same.

Ne mogu ovde da živim
u ljubičastoj baraci.
Sinoć je bila televizija
snimili su nas za drugi dnevnik

115

Muž je na zapadu u sekti.
Ako se ikada vrati
skromno će mu skuvati kafu
u ljubičastoj baraci
u kolektivnom smeštaju
u zajedničkom kuvalu
koje je bilo tako novo
avgusta 1995.

DIKTATOR

Sve je to propisano,
ispitano,
diktatura je zanat
koji se uči.

Diktator ne mora da voli ljude
kojima vlada,
ali mora da ih razume.

Njihove mane i vrline
njihovu volju,
njihove želje.

On zna šta piju, šta jedu.
Koliko dece imaju
i platu koliku dobijaju.

116

Diktator uvek sagledava
državu u celini.
Diktator ima uvid.
Ponekad baci pogled,
na grafikone i statistiku.

Diktator zna šta se dešava
u književnosti, muzici, slikarstvu...
Zna koliko ljudi ide u crkvu
a koliko je ateista.
Koliko agnostika sedi po kućama i filozofira
ima u vidu i astrologe zaluđenike
koji crtaju natalne karte.

Diktator naročito voli istočnjačka učenja
New age, astrologiju, jogu...

Diktator mnogo šta prečutkuje,
dozvoljava, toleriše...

Dugo opstaje na vlasti.
Zna da će jednoga dana sve propasti
i da ćemo svi umreti.

MUŠKA POZICIJA

*“Prvo što ujutru uradim
jeste da operem zube
i naoštrim jezik”*

Doroti Parker

Prvo što ujutru uradim
jeste da operem zube
i naoštrim jezik
a onda nekoliko puta u gaćicama
prođem kroz predsoblje
tata je otišao na posao
nisam ga pročitala do kraja
šta je hteo da kaže
tata je ostao nedorečen.

II7

Civizacija u kojoj sam se rodila je gusta.
Treba mi jezik da ga naoštim
kratka kosa i malo dupe
da me niko ne prepozna
i da jedino ja znam da sam žensko.
Samo tako ću preživeti.
Treba mi samoća
i ogledalo u liftu
da nakarminšem usne
i da isečem lice
kao na kubističkoj slici.

Znam da bi voleli da iščeznem
i da se izgubim

negde u gradu,
u izlogu, na reklami
a da moj tata ostane
nedorečeno zaglibljen
u stanu, u muškoj poziciji.

NISAM ROĐEN ZA NJIHOV HRAM

Umreću na ulici
Pripadam srednjem staležu,
nižem srednjem staležu,
a vile u Avijatičarskom naselju
gledam iz daleka.
Sve devojke u ovom gradu,
nedodirljive su za mene,
volim da cirkam žeštinu po čumezima
i da za šankom razgovaram se ninfomankama.
Šleperi plove rekom
kao kod Selina
u Putovanju na kraj noći.
Telep je čudan kvart
ne poznajem ljude koji žive u kućama
I imaju velike pse.
Ja sam rođen da umrem.
Pred jutro sam ušao u prodavnicu,
kupio hleb, čokoladno mleko i mesni narezak.
Seo sam na klupu.
Pored mene prolazila je
ekipa pravoslavnih pankera.
Odbili su mesni narezak
ne smeju da jedu
jer idu na liturgiju
i žele da se pričeste.
Nisam krenuo za njima.
Umreću na ulici
nisam rođen za njihov hram.

ŠKOLA ZA MAŠTANJE TELA

To je samo ljudsko telo
izopačeno maštom
nacrtano belom kredom na zelenoj tabli
u učionici
u školi za maštanje tela.

O maštanju tela
napisani su udžbenici
to je stara nauka
starija od Biblije.

Školu za maštanje tela
pohađali su učenici
kada je zemlja bila ploča
i kada je dokazano da je okrugla.

I. pravilo za maštanje:
Telo mora ostati celo
ne sme se masakrirati
ne sme mu se odrubiti glava
odseći udovi
iskopati oči.
Telo mora biti celo
kao što pesma mora biti lepa.

119

2. pravilo:
Telo mora da se kreće
mora da bude mobilno
levo, desno, gore, dole.
Telo mora uživati lepotu
preplivati okean
osvojiti planinski vrh
voditi ljubav
spoznati lepotu.

3. pravilo:
Izmaštano telo
mora da mašta
mora da izmašta sve –
Mora da mišli
Mora da uči
Mora da kaže
Mora da čuti.

Mašta determiniše telo.

Telo nešto znači
izmaštano na školskoj tabli
izopačeno u učionici
u školi za maštanje tela.

ONO ŠTO JE ZAUVEK OTPALO

120

Da nije na početku otpala
crvenokosa Lilit
da li bi svet danas
bio drugačiji?

Ili
da je ostala slika
nekog drugog Hrista
da li bi se mnogi životi
drugačije završili?

Koliko je samo ljudi odbačeno?
Prokuženih komunista, socijalista, anarchista
u samom levičarskom pokretu

Koliko je tekstova, pesama,
pozorišnih drama, raspeća cenzurisano?

Na stotine stranica
neuspelih pasusa
nedovršenih dela
zauvek je sklonjeno.

Koliko je samo hermafrođita
eliminisano?
I drugaćijih
i boljih.

Nepostojeća deponija ideja
jednaka je slici zavodljivog pakla.

Tako je jasno
na kraju svakog grada
postoji otpad automobila.

One i oni
svi odbačeni i odbačene
mogle su i mogli su
promeniti svet.

121

Sve bi bilo drugaćije.

Svejedno
i da je svet promenjen
prihvaćeni otac bi bio na slici
poigravao se privatizovanim gulazima
na fabričkim trakama
u multinacionalnim kompanijama
a blažene bi dočekivao
isti dosadni raj.

KERBER DEŽURA SA PEDESET GLAVA

Hani Arent

Ko je danas dežuran
I ko u svešćicu zapisuje
Imena, prezimena, lične brojeve
Onih koji ulaze
U školsku zgradu?

Dežurni dečak je
Sasvim običan dečak
Kerber sa pedeset glava
Kerber koji pevajući urliče
Možete ga umiriti
Ako mu date kolač od meda.

Kerber nema ideju
Ali ima pedeset glava.
Kerber nije Baščelik
Koji zube čačka
Kostima sitnije dece.
Kerber je sasvim običan dečak.

Normalno je biti portir
Iza metalnih vrata
Ljudi ulaze i izlaze
Imena nisu bitna
U banalnosti situacije i zlu.

Dežurni dečak je Kerber.
Kerber dežura
Sa pedeset glava.

Kerber dežura
On samo zapisuje imena
Imena i prezimena
Onih koji ulaze

Nikome i ničemu ne sudi.
Lični brojevi ništa ne znače

ŠTO DALJE OD SVETA, ŠTO DALJE OD SVEGA
- inspirisan zbirkom pesama Mirjane Simović TV PRIRODA

Tegle valja uredno poređati
držati na sobnoj temperaturi
na polici.
Izvan civilizacije.

U teglama žabe, gušteri, reptili
krokodili,
buba-švabe,
bizoni i dinosaurusi.
Svaka tegla ima zalepljenu ceduljicu
sa napisanim imenom.

123

I ljudi i životinje
treba skloniti
u laboratoriju.

Proizvoditi boje, zvukove, ukuse, dodire i mirise
radi samih boja, zvukova, ukusa i mirisa.

Laboratoriju treba skrajnuti,
skloniti, marginalizovati, minimalizovati,
kamuflirati šumom
velikim rastinjem
zatrpati muzikom.

Laboratorija može biti i pokretna
Na točkovima, šinama,
na vodi ili u vazduhu
Ili
Okužena holivudskim spektaklom.

Žabe, guštere, reptile
krokodile,
buba-švabe,
bizone i dinosauruse
povremeno opijati alkoholom.

Od poređanih tegla na policama
napraviti zbumujući lavirint.
Umiriti nasilje
Što dalje od sveta,
što dalje od svega...

NAJVEĆA KAZNA

124

Ovo više nije
bodljikava žica
koncentracionog logora
nije ni prozor
ni zid
ni gvozdena zavesa.

Linija zamišljena
mera
ili mreža
društvenih odnosa
kabl od modema
koji je zabranjeno preći.
Nije dozvoljeno kročiti
na drugu stranu.

Određena je norma
koja će neko vreme trajati.

Subjekt nije Jov
Subjek nije junak K.

Mučen od jačih,
tlačen
i ne sme da izgovori.

Neće biti mlaćen.
Rane na njegovom telu ne postoje.

Nastaviće da živi
i to je najveća kazna.